

Економічні науки

УДК 331.445

Андрушків Богдан Миколайович

*доктор економічних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України,
завідувач кафедри управління інноваційною діяльністю та сферою послуг
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя*

Андрушків Богдан Николаевич

*доктор экономических наук, профессор,
заслуженный деятель науки и техники Украины,
заведующий кафедрой управления инновационной деятельностью и сферой услуг
Тернопольский национальный технический университет имени Ивана Пулюя*

Andrushkiv Bohdan

*Doctor of Economics, Professor, Honored Worker of Science of Ukraine,
Head of Innovation Management and Entrepreneurship Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University*

ORCID: 0000-0003-4897-5539

Кирич Наталія Богданівна

*доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри менеджменту виробничої сфери
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя*

Кирич Наталья Богдановна

*доктор экономических наук, профессор,
заведующий кафедрой менеджмента производственной сферы
Тернопольский национальный технический университет имени Ивана Пулюя*

Kyrych Natalia

*Doctor of Economics, Professor, Head of Production Management Department
Ternopil Ivan Puluj National Technical University*

ORCID: 0000-0001-7728-9787

Погайдак Ольга Богданівна

*доктор економічних наук, старший науковий співробітник
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя*

Погайдак Ольга Богдановна

*доктор экономических наук, старший научный работник
Тернопольский национальный технический университет имени Ивана Пулюя*

Pohaydak Olga

Doctor of Economics, Senior Fellow

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

ORCID: 0000-0002-4070-6863

**ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ НАГОРОДНОЇ СПРАВИ ЯК ЗАСОБУ
ЗАЦІКАВЛЕННЯ У ТВОРЧІЙ ТА ПРОДУКТИВНІЙ ПРАЦІ, В
НОВИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ
ВЕКТОРЫ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ НАГРАДНОГО ДЕЛА КАК
СРЕДСТВА ИНТЕРЕСА В ТВОРЧЕСКОМ И ПРОИЗВОДИТЕЛЬНОМ
ТРУДЕ, В НОВЫХ УСЛОВИЯХ ХОЗЯЙСТВОВАНИЯ
VECTORS OF IMPROVEMENT OF AWARDS AS A MEANS OF
INTEREST IN CREATIVE AND PRODUCTIVE WORK UNDER THE
NEW BUSINESS CONDITIONS**

Нагородний відділ Адміністрації Президента (офісу Президента), не в силі досягнути глибину всіх процесів які відбуваються при висуненні кандидатів до нагород та прийняття виваженого і справедливого рішення у цій справі. Тут повинні брати участь громадські формування. Найбільший досвід у цій справі має Асамблея ділових кіл в Україні та його виконавча дирекція. Власне ця громадська організація, в багатьох випадках, могла б виступати експертом у вирішенні нагородних справ.

(Громадська думка)

***Анотація.** У статті, розглянуто особливості організації нагородної справи у державі, відповідно поточної соціально - економічної ситуації.*

Здійснено аналіз причин виникнення непорозумінь і цій специфічній сфері життєдіяльності. Внесено пропозиції щодо стабілізації суспільства за рахунок означених чинників. Визначено роль та місце державної ідеології у нагородній справі. Доведено, що з реалізацією усіх вищезгаданих пропозицій, як правило, можуть виникати не творення в ім'я народу і суспільства, а трансформаційно-руйнівні процеси в економіці та деградаційні явища в суспільній свідомості населення. Відзначено, що виникають вони і будь-якій державі, не лише через некомпетентне і безвідповідальне управління, а й створення певних стратегічних передумов і супроводжуються певними негативними проявами, тож повинні бути дослідженими з використанням наукових методів.

В процесі вивчення нагородної діяльності виявлено найважливіші ознаки розвитку трансформаційно-руйнівних процесів у державі, сформовано причини їх виникнення та характер (виробничі) чи деградаційні (свідомісні), можливі наслідки їх проявів. Та нагородними стимулюючими засобами забезпечити попередження негативу від них.

Розкрито досвід синтезу державної і громадської нагородних систем в Україні шляхом представлення необхідних для цього умов та адміністративного сприяння. Як приклад для експертної оцінки заслуг кандидатів для нагородження запропоновано використати досвід Асамблеї ділових кіл в Україні та його виконавчої дирекції.

Ключові слова: *нагородна справа, зацікавленість, стимулювання, тоталітарний режим, система, держава, громадські формування, асамблея ділових кіл, соціально-економічний розвиток, адміністративно-територіальна реформа, об'єднання територіальних громад.*

Анотація. *В статье, в соответствии текущей социально - экономической ситуацией, рассмотрены особенности организации наградного дела в государстве. Осуществлен анализ причин возникновения недоразумений в этой специфической сфере жизнедеятельности. Внесены*

предложения по стабилизации общества за счет указанных факторов. Определена роль и место государственной идеологии в наградном деле. Доказано, что с реализацией всех вышеупомянутых предложений, как правило, могут возникать не созидание во имя народа и общества, а трансформационно-разрушительные процессы в экономике и деграционные явления в общественном сознании населения. Определено, что возникают они в любом государстве, не только из-за некомпетентного и безответственного управления, но и определенных стратегических предпосылок, сопровождаются негативными проявлениями, поэтому должны быть исследованы с использованием научных методов.

В процессе изучения наградной деятельности, выявлены важнейшие признаки развития трансформационно-разрушительных процессов в государстве, сформированы причины их возникновения и определен характер (производственные) или деграционные, определены возможные последствия их проявлений.

Изучен опыт синтеза государственной и общественной наградных систем в Украине путем представления необходимых для этого условий и административного благоприятствования. В качестве примера для экспертной оценки заслуг кандидатов для награждения, предложено использовать опыт Ассамблеи деловых кругов в Украине и его исполнительной дирекции.

Ключевые слова: *наградное дело, заинтересованность, стимулирование, тоталитарный режим, система, государство, общественные формирования, Ассамблея деловых кругов, социально-экономическое развитие, административно-территориальная реформа, объединение территориальных общин.*

Summary. *The paper deals with the peculiarities of the organization of the prize business in the state, in accordance with the current socio - economic situation. The causes of misunderstandings and this specific sphere of life are*

analyzed. Proposals for stabilization of society at the expense of the above factors have been introduced. The role and place of state ideology in the prize business is determined. It is proved that implementation of all the above proposals, as a rule, there can be no creation in the name of the people and society, but transformational-destructive processes in the economy and degradation phenomena in the public consciousness. It is noted that they arise in any state, not only through incompetent and irresponsible management, but also by creating certain strategic prerequisites and accompanied by certain negative manifestations, and have been investigated using scientific methods.

In the process of studying the rewarding activity, the most important signs of the development of transformational-destructive processes in the state were identified, to form the causes of their occurrence and nature (production) or degradation (conscious), the possible consequences of their manifestations. But reward incentives to prevent the negative effects of them.

The signs or prerequisites for the development of transformational-destructive and de-gradation processes in the state are identified, including: intensification of property redistribution, intensification of the struggle for fixed assets and resources, etc .; systematic but biased information on the development of financial and economic processes in production and economic activity, biased advertising; covering up negative tendencies in the development of the national economy as a whole, including the processes of depreciation of the monetary unit, etc.; through the media to impose false priorities; adjustable statistics; appointment to responsible state positions not on grounds of competence but on party beliefs, nepotism, etc .; weakening control and responsibility for the results of incompetent management; focusing on the development of certain negative social processes and phenomena, imposing doubtful, unjustified processes on others.

The experience of synthesis of state and public reward systems in Ukraine through presentation of necessary conditions and administrative assistance is

revealed. As an example for the expert evaluation of the merits of the candidates for the award, it is proposed to use the experience of the Assembly of Business Circles in Ukraine and its Executive Directorate. The necessity of establishing a state register of recognized popular awards of such a high level that withstood many years of trials has been proved and will be recommended to the state regional and local self-government bodies to provide certain benefits to the awarded. Such steps will undoubtedly help unite society and public authorities to join forces to solve common problems.

***Key words:** prize business, interest, stimulation, totalitarian regime, system, state, public formations, assembly of business circles, socio-economic development, administrative-territorial reform, unification of territorial communities.*

Передмова або актуальність нагородної проблематики. За результатами соціологічного дослідження в Україні крім державних нагород успішно функціонують багато відомчих та регіональних нагород серед яких ордени, медалі інші відзнаки, які вручаються за визначні заслуги перед державою. У силу згаданих обставин Держава повинна бути зацікавленою у виробленні державницької ідеології у цій сфері діяльності, підтримці та удосконаленню нагородної справи, координації цих процесів з метою отримання від реалізації цих ініціатив максимального пізнавального, виховного та економічного ефекту. На даний час у ЗМІ та відкритих листах новообраному Президенту України у справі удосконалення нагородної справи в державі піднімаються питання що до посилення виховної і заохочувальної ролі нагородної справи. що обумовлює її актуальність та своєчасність.

Ця стаття готувалась до друку ще за попереднього Президента. Та вибори і сила, розмаїття обставин тоді не дозволяла цього зробити.

Як відомо, наша держава десятки років, після проголошення незалежності, образно висловлюючись, блукає серед двох сосен. Нині народ авансував квотум довір'я новообраному Президенту України з надією що відбудуться соціально-економічні та психологічні зміни і люди без ілюзорних нагород відчуватимуть радість творення за ради щасливого майбутнього нашої держави.

Публіцистичний відступ: *Автор поспілкувався з однією людиною що була за попереднього Президента представлена до нагороди, Хрестом Івана Мазепи (державна нагорода України — що встановлена для відзначення громадян за значний внесок у відродження національної культурно-мистецької, духовної..., заслуги у державотворчій, гуманістичній, науковій, просвітницькій та благодійній діяльності).*

Нагородження мало відбутись за поданням цілого ряду державних та громадських організацій серед яких Всеукраїнське товариство ім. Шевченка (з нагоди ювілею НТШ), Тернопільського ВУЗу, при підтримці Міністерства освіти та науки України, Тернопільської облдержадміністрації та громадської Академії. Між іншим, необхідно сказати що до подання процес передбачав обговорення представленої кандидатури на засіданнях ученої ради університету, Президії громадського об'єднання, чому теж передувало обговорення у трудових колективах і т.д. і т.п. Такий довгий бюрократичний ланцюг передбачають положення розроблені у свій час адміністрацією Президента відколи існує наша держава. По при те, відзнаку, Хрест Івана Мазепи у зв'язку з переобранням Президента до нині не отримав. Тепер кажуть потрібно підтвердити подання, тобто повторити цю дорогу повторно, ніби від того щось зміниться?

У нього є вже державні відзнаки і він вже давно на заслуженому відпочинку. Тут час подумати про небесні нагороди, які чекають кожного з нас без принизливих вивчень черствими чиновниками і т.п. Тим часом бюрократи мусять виконувати бюрократичні приписи.

З соціологічних позицій, поступок не продиктований амбіціями звернути на себе увагу та добитись нагородження. У нього є вже державні відзнаки і він вже давно на заслуженому відпочинку.

Літературний відступ: *Тут час подумати про небесні нагороди, які чекають кожного з нас без принизливих вивчень черствими чиновниками.*

У цьому випадку хочеться привернути увагу на недосконалість окремих процесів нагородної справи. Як відомо, нагородження відбувається

за заслуги перед державою, а не перед державним чиновництвом, відповідно держава могла б трохи серйозніше відноситись до проблеми нагородження, адже нагорода, як правило, виконує не лише заохочувальну, а і виховну у державотворчих процесах функцію.

Після проголошення незалежності нагородна справа отримала новий потужний поштовх особливо в галузевому та регіональному планах. Практично кожна облдержадміністрація чи органи місцевого самоврядування заснували свої відзнаки, які вручають за заслуги у соціально-економічному розвитку регіону. Свої відзнаки заснували, Міністерства і Відомства, ВУЗи, громадські та політичні об'єднання, духовенство. Захоплення розвитком нагородної справи... має виправдання. Разом з тим, на даний час, потребує вивчення і розробка механізмів поєднання (синтезу) організації нагородної справи з боку держави з врахуванням творчих громадських ініціатив.

Духовно-філософський відступ: *На справді, релігія каже: кожен з нас нагороду за заслуги перед Господом отримає «на тому світі». Тим часом свої нагороди мають і церкви, якими нагороджують світських людей за заслуги перед церквою. Отримують їх також служителі культу, хоч і проповідують що для істинних віруючих нагородою є страждання і захворювання. При тому дехто страждання трактує як покарання за гріх?*

Галузеві та регіональні виконавчі органи на місцях теж відзначають своїх активістів не лише дипломами і грамотами. Тим часом, у цих процесах державою практично не використовується широкий інструментарій забезпечення моральної та матеріальної зацікавленості у суспільному розвитку шляхом синтезу державних і громадських засобів [2-9; 12-14]. Власне ці та інші обставини обумовлюють актуальність та своєчасність розглядуваної проблематики.

Аналіз публікацій за темою дослідження. У численних статтях з цієї проблематики, у фахових виданнях, в даному випадку, як правило, звертається увага науковців на цікавий аспект суспільної діяльності – синтез

державного і громадського розвитку нагородної справи в Україні, яка на даний час потребує серйозного удосконалення.

У 1996 р. колишній Глава ективу, видав три томи під назвою «Нагороди України: історія, держадміністрації Президента України, Д. В. Табачник (кер. авторського колфакти, документи)» (вид. Київ, «Українознавство»). У книгах він розкрив джерела нагородоутворення, розвиток нагородної справи в Україні від доби визвольних змагань, етапу Українській РСР аж до проголошення державної незалежності [12]. Між іншим, авторський колектив з цим дослідженням тоді претендував на Державну премію імені Т.Г. Шевченка.

Справді, у кожній державі, нагороди мають свою специфіку, але покликання нагород завжди всюди однакове - відзначення за трудові чи бойові заслуги перед державою. Крім цього метою кожної нагороди є не лише заохочення до творчої праці, залучення до певного виду діяльності, а і виховання свідомих людей майбутнього, патріотизму ін. Нагорода як відомо є ефективною тоді, коли ще має не лише моральний, а і матеріальний супровід. У радянський період, нагорода як правило, супроводжувалася певними матеріальними стимулами (термін успішно використовувався тоталітарним режимом. У перекладі з нім. палка якою підганяли ліниву худобу).

Нагородній справі і зокрема розвитку заохочувальних відзнак Міністерства оборони України та організації масових нагороджень в Україні, свої праці присвятили: Беляєв С., Бузало В., Граб С., Денисюк Ж., Карпов В. В., Маскевич О., Муравйов О., Омельченко М.

В свою чергу Слободянюк М., Сопов О., Царенко М. свої праці присвятили реформам нагородної системи України, розкриттю фалеристичного розмаїття України, структуризації, нагородного процесу ін.

Табачник Д., Безгін І., Бузало В., Дмитрієнко М., Курас І., Куценко В., Яковлева Л., Литвин С.М., Петренко О.М., Царенко М., Чичкань І., Чмир М., Баята Л. - організації нагородної справи у державі загалом [12].

Після проголошення незалежності нагородна справа отримала новий потужний поштовх особливо в галузевому та регіональному планах. Практично кожна облдержадміністрація чи органи місцевого самоврядування заснували свої відзнаки, які вручають за заслуги у соціально-економічному розвитку регіону. Свої відзнаки заснували, Міністерства та відомства, ВУЗи, громадські та політичні об'єднання, духовенство. Захоплення розвитком нагородної справи... має виправдання. Разом з тим, на даний час, потребує вивчення і розробка механізмів поєднання (синтезу) організації нагородної справи з боку держави з врахуванням творчих громадських ініціатив. Власне ці питання залишилися за полем зору згаданих науковців. Це засвідчує необхідність вивчення та розробки означеної проблематики, впровадженні механізмів координації і регулювання цих процесів, їх класифікації за рівнями державної реєстрації та відповідної матеріальної та моральної підтримки.

Виклад основного матеріалу. В еволюції нагородної справи у незалежній Україні, як бачимо, є свої підйоми, сплески та падіння, які спричиняються розмаїтими політичними процесами, суспільними потрясіннями іншими чинниками в т.ч. обумовленими виробничою необхідністю ін. Шлях проб і помилок яким ідемо у своєму розвитку, передбачає розмаїті випробовування і при відповідній наполегливості досягнення бажаного результату.

Як відомо, в Україні засновано ряд нових Президентських (державних) нагород. (У Верховній Раді та Кабінеті Міністрів України для нагородження існують лише грамоти). Не беремо до уваги чисельні відомчі нагороди та нагороди громадських організацій, які як було відмічено раніше, теж користуються популярністю серед населення і підтверджують доцільність

цього явища що і обумовлює необхідність глибшого дослідження цієї проблематики.

Нагородна справа радянського періоду була не лише і не стільки засобом відзначення за заслуги, скоріше ідеологічним засобом та засобом покращення життя (надбавка до пенсії і т.д.). Нині вона у порівнянні з зарплатами олігархів та «властьїмущих» є настільки мізерною що втрачає для них всякий зміст. (Преміальні виплати наприклад за виграний суд - 1.5 млн. грн..не може прирівнюватися до найвищих державних нагород).

До поки свідомість українців визріє до такого рівня що вони усвідомлять свою ідентичність, незалежність та працюватимуть на свою державу так як працюють на свою державу (без нагород), наприклад, китайці, якщо українці так захищатимуть свою державу як воювали з своїми ворогами японці, допоки рівень достатку підніметься до рівня цивілізованих європейських держав, доти нагороди будуть важливими в справі зацікавленості у посиленні оборони нашої країни та творчій і продуктивній праці.

До речі китайці історично були ініціативними. Вони вчасно виявили хибність політичного курсу Мао Цзедуна і змінивши його, уже досягнули не малих успіхів. На даний час засобами оренди та ін., ефективно використовують природні ресурси та неозорі Сибірські простори.

Довідково: Мао Цзедун — китайський політичний лідер, теоретик маоїзму, засновник Китайської комуністичної партії (ККП) у 1921, незабаром став її лідером. Не дивлячись на те що відбувалося у Китаї різнобарвні революції і т.д., він залишається національним героєм.

В свою чергу Ден Сяопін – соратник Мао Цзедуна, а потім послідовник — діяч комуністичної партії Китаю, теж один з керівників китайської держави та Восьми безсмертних КПК, власне він в 1978 році проголосив курс на радикальну реформу з метою побудови соціалізму з китайською специфікою.

Довідково: Ден Сяопін з кінця 1970-х до 1990-і був фактичним керівником Китаю, займаючи другорядні пости керівника Генерального штабу і військового міністра, а також ключовий пост голови партійної і державної Центральної військової комісії НВАК (від своїх посад він відмовився в 1989–1990), Ден Сяопін був генеральним секретарем ЦК КПК в період, коли ця посада не була найвищою в партії).

У народі і в літературі його називали «дядечко Ден» (Ден-бо). Ден Сяопін був головним ініціатором політики «чотирьох модернізацій» і побудови «соціалізму з китайською специфікою», які привели до бурхливого економічного зростання в Китайській народній республіці і досягнення одних з найвищих у світі темпів зростання економіки. Він також є творцем нової концепції взаємовідносин з етнічними китайськими територіями, що не увійшли в 1949 до складу КНР («одна держава — дві системи»)

Ден Сяопін вважав що економічний розвиток важливіший за комуністичну ідеологію. Через те йому прийшлося пережити не лише прикре приниження від червоних «комсомольців», до речі як і наш земляк, космічний конструктор Корольов, які замість нагород дістали не мало штовханів, (після яких можна... стати не героєм, а інвалідом), вони відстоювали свої переконання і все робили «во ім'я» держави. Мабуть стимулювання (бичування - стимул у перекладі, палка загострена з одного боку для шрикання в одне місце лінєвих биків), у цих випадках отримали істинне підтвердження.

У нашій державі нагорода виконує функцію не лише морального зацікавлення, а і характерна певними, хоч і незначними грошовими надбавками. Нині вони складають мізерних 10 відс. доплат.

Впевнені, - ті, хто забезпечували економічний розвиток, наприклад при Адольфу Гітлеру, (Німеччина) не отримували дипломи і грамоти як це має місце у нас. Їхня наука, з великої літери не за паперові грамоти давала вражаючі результати. Пригадаймо, Вєрнер фон Браун (нім. *Wernher von Braun*), — німецький, а потім (після переосмислення життєвих позицій), - американський вчений, конструктор ракетно-космічної техніки. Головний

конструктор ракети А-4 (Фау-2), ракети Сатурн V. «Батько» американської космічної програми працював звичайно не за американські нагороди. Інше, відомий американський учений - ядерник Опенгеймер після бомбардування японських міст Херосіми і Нагасакі, прикро заявив: «Чи є наука добром для людини?». Мається на увазі чи завжди для науковця є нагородою результати творчої праці?

Довідково: *Джуліус Роберт Опенгеймер професор фізики Каліфорнійського університету в Берклі, член Національної академії наук США (з 1941 року). Широко відомий як науковий керівник Мангеттенського проекту, в рамках якого в роки Другої світової війни розроблялись перші зразки ядерної зброї, через це Опенгеймера часто теж називають «батьком атомної бомби». Атомна бомба була вперше випробувана в Нью-Мексико в липні 1945 року; згодом Опенгеймер згадував, що в той момент йому прийшли в голову слова з Бхагавад-гіти: «Якби на небі разом зійшли сотні тисяч сонць, їх світло могло б зрівнятися з сьайвом, що линуло від Верховного Господа... Я — Смерть, великий руйнівник світів, що несе загибель всього живого!». (Інтернет ресурс).*

Хочеться вірити що не за грамоти і нагороди (хоч і вони були), він розвивав ядерну зброю, і висновки робив не після експериментальних випробовувань, а після практичного її використання і багато тисячних жертв.

Однак повернемося до теми розвитку нагородної справи у нашій державі.

Як показало соціологічне дослідження, принизливим є прихід до влади нового першого керівника і відміна в зв'язку з цим всіх представлень до нагород. За звичай, як правило, до нагород представляють за заслуги перед Батьківщиною, а не Президентським чиновництвом. Знаю і вірю що Президент за заслуги перед його особою, міг би дати (і в окремих випадках дає) значно вагомішу нагороду чим медаль, відзнаку чи навіть орден славного імені.

Літературний відступ: *Багато хто на цій грішній землі вважає що найвищою нагородою є померти за свій народ і свою державу. Ми твердо переконані що такі висновки не характерні нашим лідерам. Такими були, в багатьох випадках, наші предки, як у середньовіччі, так і у минулому столітті. Серед таких Степан Бандера. Роман*

Шухевич та багато сотень і навіть тисяч інших які протистояли «гідри многоглавій» і безоглядно віддали свої життя за Україну.

За ради справедливості потрібно сказати що цим особистостям одні Президенти України присвоювали звання Героя України, потім інші відміняли. Якщо ми запровадили нагороди імені таких борців за долю і волю України як Данило Галицький, Іван Мазепа, Іван Сірко, Богдан Хмельницький, ін.. то чому б не заснувати нагороду імені Степана Бандери чи Романа Шухевича. Московські прихильники інерційно, не маючи державницьких переконань та державної ідеології бояться що це може не сподобатися «старшому брату», або не відповідає його установкам п'ятій колоні яка успішно вередує не лише у Верховній Раді, а і у державі, і заперечують таку ініціативу?

Оспівуючи їх героїзм пишемо:

Життя іде, століття за століттям,

Свідомість меркне, від нових облич,

Забули тих, що нитку українства,

мережать споконвічно, ткачі.- не горлиць

Не за відзнаки кров пролита,

Не в нагородах суть життя,

Не ради слави спина бита,

Не як герої...йдем у небуття...

Та прийде час, восторжествує правда,

Не та що нині, а свята,

Тільки вона джерельно чиста і не горда,

Потішить душу і ще... Героя Зірка золота...

На справді, нагородний відділ Адміністрації Президента (офісу Президента) не в силі осягнути глибину всіх процесів які відбуваються при висуненні кандидатів до нагород та прийняття правильних і справедливих рішень у цій справі.

Все вирішує народ, все обирає народ, - як на нашу думку, у нагородній справі участь повинні брати громадські формування. Найбільший досвід у цій справі має Асамблея ділових кіл в Україні, її виконавча дирекція. Власне ця громадська організація могла б навіть на громадських засадах, взяти на

себе багато функцій у реалізації нагородної справи та виступати експертом у вирішенні не лише державних, а і інших відомчих та громадських нагородних справ.

Літературний відступ: *Цікавим явищем у суспільстві виявилось заснування міжнародною громадською організацією «Асамблея ділових кіл» (м. Київ, Україна) своїх нагород серед яких наприклад орден «Золотий хрест честі і звитяги «Лицар Вітчизни», який належить до категорії найвищих суспільних орденів України і вручається з відповідними протокольними почеснями під Державним прапором України з озброєною військовою Почесною вартою, за участі вищих офіцерів Збройних сил України, традиційно в супроводі окремого батальйону почесної варти Міністерства внутрішніх справ України (Національної гвардії) використанням іншої геральдичної атрибутики в національних традиціях. Суспільний орден „Лицар Вітчизни” ставить своєю метою відзначення видатних особистостей, заслуги яких перед Вітчизною є свідченням високого патріотизму та громадянської свідомості - шанування гідних творців добра та справедливості, що живуть і працюють на основі загальнолюдських чеснот, що відображенні в традиційному Лицарському кодексі. Походження лицарських орденів з давнини було нерозривно пов'язано з козацтвом та вимогами дотримання й утвердження цих чеснот.*

Орден "Лицар Вітчизни" вручається Президією Асамблеї ділових кіл і насправді служить потужним моральним стимулом для формування гармонійно розвинених особистостей на національних традиціях повернення в епоху українського козацького лицарства з високим рівнем свідомості, культури й духовності, загальноосвітньої та фахової підготовки, чия виробнича, наукова і творча діяльність та військова доблесть примножують і звеличують національний і міжнародний авторитет Вітчизни. Присудження почесного звання „Лицар Вітчизни” з врученням відповідного ордена здійснюється згідно з рішенням Науково-Експертної Ради Асамблеї ділових кіл за певними критеріями.

Нагородження супроводжується комплексом рекламно-іміджевих послуг і приурочується як правило до державних та інших свят.

В арсеналі Асамблеї ділових кіл є багато інших пристойних нагород, які успішно функціонують вже більше 10-ти років [5].

Висновки. Таким чином, для глибокого і всебічного аналізу виконання будь-якої функції держави в т.ч. нагородної, слід їх розглядати в контексті

мети, змісту, форми і методів здійснення цього напрямку державної діяльності.

Мабуть, не потрібно нікому доказувати, що з реалізацією усіх вищезгаданих пропозицій, як правило, можуть виникати не творення в імя народу і суспільства, а трансформаційно-руйнівні процеси в економіці та деградаційні явища в суспільній свідомості населення. Заради справедливості необхідно відзначити, що виникають вони і будь-якій державі, не лише через некомпетентне і безвідповідальне управління, а й створення певних стратегічних передумов і супроводжуються певними негативними проявами, тож повинні бути дослідженими з використанням наукових методів.

В процесі вивчення нагородної діяльності нами пропонується виявити найважливіші ознаки розвитку трансформаційно-руйнівних процесів у державі, сформулювати причини їх виникнення та характер (виробничі) чи деградаційні (свідомісні), можливі наслідки їх проявів. Та нагородними стимулюючими засобами забезпечити попередження негативу від них.

Характерними ознаками проявів трансформаційно-руйнівних і деградаційних процесів у державі виступають:

- спотворення основоположних функцій держави, серед яких управлінська, виховна, юридично-правова, соціально-захисна, оборонна та ін. які здійснюються певними механізмами і засобами;
- наповнення бюджету не за рахунок виробництва та діяльності обслуговуючих підприємств, посередницьких чинників, а фіскальних джерел ін.
- без особливих зусиль можна виявити ознаки або передумови розвитку трансформаційно-руйнівних і деградаційних процесів у державі серед яких:
- активізація перерозподілу майна, посилення боротьби за основні засоби і ресурси тощо;

- системна, але необ'єктивна інформація про розвиток фінансово-економічних процесів у виробничо-господарській діяльності, необ'єктивна реклама;
- укриття негативних тенденцій у розвитку національної економіки загалом, у т. ч. процесів знецінення грошової одиниці тощо;
- через ЗМІ нав'язування фальшивих пріоритетів;
- регульована статистика;
- призначення на відповідальні державні посади не за ознаками компетентності, а за партійними переконаннями, кумівство і т. п.;
- ослаблення контролю і відповідальності за результати некомпетентного управління;
- акцентування уваги на розвиток певних негативних суспільних процесів і явищ, нав'язування сумнівних, необґрунтованих процесів ін.

Віриться що у недалекому майбутньому в державі буде запроваджено державний реєстр визнаних популярних нагород такого високого рівня що витримали багаторічні випробовування та буде рекомендовано органам державної регіональної влади та органам місцевого самоврядування передбачити певні пільги нагородженим. Такі кроки без сумніву будуть сприяти єднанню суспільства і державних органів влади об'єднанню сил на вирішення спільних проблем. Якщо не державою то суспільними органами будуть засновані ордени що носитимуть імена нових героїв. Не будуть забуті імена. С. Бандери, Р. Шухевича ін. імена яких матимуть найвищі державні нагороди.

Література

1. Аузан А.А. Крючкова П.В. (2000). Адміністративні бар'єри в економіці: інституційний аналіз. М.: ИНП Суспільний договір.
2. Андрушків Б.М., Кузьмін О.Є. (1997). Основи менеджменту: методологічні положення та прикладні механізми: Підручник для

- студентів та викладачів економічних спеціальностей вузів. 2-е видання, перероблене та доповнене. Тернопіль:Лілея, 292 с.
3. Андрушків Б.М. (2004). Велика ілюзія правди, або про містику слова та сліди Вселенського Розуму на тлі українського абсурду. За аг. ред. Тернопіль, 288 с.
 4. Данилишин Б.М., Микитенко В.В. (2008). Макросистемна еволюція української економіки.Т.2. К.: ЗАТ «Нічлава», 210 с.
 5. Андрушків Б.М., Бортняк Ф.В., Вовк Ю.Я. та ін. (2012). Інноваційна політика: навчальний посібник; Тернопіль : ТзОВ "Терно-Граф", 484 с.
 6. Кирич Н.Б. (2006). Організаційні механізми реалізації стратегії підвищення фінансово – господарської стабільності підприємства // Матеріали Х наукової конференції ТДТУ імені Івана Пулюя, Тернопіль: ТДТУ, 249 с.
 7. Кирич Н.Б. (2006). Особливості управління техніко-економічними факторами стабілізації виробництва на сучасному етапі // Галицький економічний вісник. № 2 (9). С. 33-38.
 8. Кирич Н.Б. (2007). Організаційно–економічна категорія господарської та фінансової стабільності функціонування підприємств в контексті сталого розвитку України // Вісник економічної науки України. №4. С. 113–114.
 9. Кирич Н.Б. (2008). Теоретичні та прикладні механізми управління стратегією підвищення господарсько-фінансової стабільності підприємства // Економіка: проблеми теорії та практики. № 3. С. 136–142.
 10. Кишенькова книга молодого патріота України. Тернопіль: «Джура», 1999, 270 с.
 11. Майдане, доленько, я твій - ТзОВ «Терно-граф», 2014. 43 с.
 12. Нагороди України: історія, факти, документи у 3-х томах / Д. В. Табачник, І. Д. Безгін, В. Й. Бузало; [та ін.]; керівник авторського

колективу Д. В. Табачник; НАН України, Ін-т історії України, [та ін.]. Київ: Українознавство: ARC-Ukraine, 1996.

13. О, прекрасні дива твої, Україно. Феномен історичних, природничих, національно-етнографічних та патріотичних традицій Тернопілля. Тернопіль: «Підручники і посібники», 2004. 264 с.
14. Реквієм за втраченими можливостями або сповідь та каяття українця. Тернопіль: ФОП Паляниця В.А., 2015. 439 с.

References

1. Auzan A.A. (2000). Administratyvni bar"yery v ekonomitsi: instytutsiynyy analiz / Auzan A.A., Kryuchkova P.V. M.: YNP Suspil'nyy dohovir.
2. Andrushkiv B.M. (1997). Osnovy menedzhmentu: metodolohichni polozhennya ta prykladni mekhanizmy: Pidruchnyk dlya studentiv ta vykladachiv ekonomichnykh spetsial'nostey vuziv / B.M. Andrushkiv, O.YE. Kuz'min. 2-e vydannya, pereroblene ta dopovnene. Ternopil': Lileya, 1997. 292 s.
3. Andrushkiv B.M. (2004). Velyka iliuziia pravdy, abo pro mistyku slova ta slidy Vselenskoho Rozumu na tli ukrainskoho absurdu. Ternopil, 288 s.
4. Danylyshyn B.M. (2008). Makrosystemna evolyutsiya ukrayins'koyi ekonomiky / Danylyshyn B.M., Mykytenko V.V. U 2- kh t. T.2. K.: ZAT «Nichlava». 210 s.
5. Andrushkiv B.M. (2012). Innovatsiina polityka. / B. M. Andrushkiv, F. V. Bortniak, Yu. Ya. Vovk and other, by gen. ed. B. M. Andrushkiva, Ternopil: TzOV "Terno-Hraf", 484 p.
6. Kyrych N.B. (2006). Orhanizatsiyni mekhanizmy realizatsiyi stratehiyi pidvyshchennya finansovo – hospodars'koyi stabil'nosti pidpryemstva // Materialy KH naukovoyi konferentsiyi TDTU imeni Ivana Pulyuya, Ternopil', 17–18 travnya. Ternopil': TDTU. S. 249.

7. Kyrych N.B. Osoblyvosti upravlinnya tekhniko-ekonomichnymy faktoramy stabilizatsiyi vyrobnytstva na suchasnomu etapi // Halyts'ky ekonomichnyy visnyk. 2006. № 2 (9). S. 33 – 38.
8. Kyrych, N. B. (2007). Organizational and economic category of economic and financial stability of the enterprises in the context of sustainable development Ukraine // Bulletin of Economic Sciences of Ukraine, 4, 113-114.
9. Kyrych N. B. (2008). Teoretychni ta prykladni mekhanizmy upravlinnya stratehiyeyu pidvyshchennya hospodars'kofinansovoyi stabil'nosti pidpryyemstva / N. B. Kyrych // Ekonomika: problemy teorii ta praktyky. № 3. S. 136–142.
10. Kyshenkova knyha molodoho patriota Ukrainy (1999). Ternopil: «Dzhura». 270 s.
11. Maidane, dolenko, ya tvii (2014). TzOV «Terno-hraf». 43 s.
12. Nahorody Ukrainy: istoriia, fakty, dokumenty (1996). U 3-kh tomakh / D. V. Tabachnyk, I. D. Bezghin, V. Y. Buzalo; [ta in.]; kerivnyk avtorskoho kolektyvu D. V. Tabachnyk; NAN Ukrainy, In-t istorii Ukrainy, [ta in.]. Kyiv: Ukrainoznavstvo: ARC-Ukraine.
13. O, prekrasni dyva tvoi, Ukraino. (2004). Fenomen istorychnykh, pryrodnychykh, natsionalno-etnohrafichnykh ta patriotychnykh tradytsii Ternopillia. – Ternopil: «Pidruchnyky i posibnyky», 264 s.
14. Rekviiem za vtrachenymy mozhlyvostiamy abo spovid ta kaiattia ukrainsia (2015). Ternopil: FOP Palianytsia V.A. 439 s.